DZIENNIK ZARZĄDZEŃ DYREKCJI OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW W KATOWICACH.

Nr. 2. | Katowice, dnia 19 stycznia 1935 r. | Rok III.

TREŚĆ:

PRACOWNIK POCZTOWY ODWAŻNY i WYSZKOLONY W SAMOOBRONIE OCALI SIEBIE i MIENIE PRZEDSIĘBIORSTWA „POLSKA POCZTA, TELEGRAF i TELEFON" PRZED ZŁOCZYŃCAMI.

POCZTA.

21.

Waga przesyłek listowych Banku Polskiego.

Bank Polski i jego Oddziały mogą nadawać listy do wagi przewidzianej dla przesyłek urzędowych, druki do wagi ustalonej w taryfie pocztowej.

W ślad za zarządzeniem Dyrekcji № 419 z 1933 r. i na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 22.XII.1934 r. № PW 823/304 zawiadamia się, iż Bank Polski i Jego Oddziały mogą nadawać listy do wagi, przewidzianej każdocześnie dla przesyłek listowych urzędowych.

Do druków, wysyłanych przez Bank Polski i jego Oddziały, mają zastosowanie opłaty i granice wagi, przewidziane dla druków w każdocześnie obowiązującej taryfie pocztowej.

№ PP 10 z dnia 29 grudnia 1934 r.

22.

Zakaz dołączania druków - ulotek do czasopism.

Druki - ulotki nie mogą być wogóle wkładane wewnątrz egzemplarzy czasopism.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 20. XII. 1934 roku № PW 133 197 zawiadamia się, że wydawnictwa czasopism o charakterze religijnym uskar-

żają się, że do egzemplarzy czasopism doręczanych prenumeratorom wkładane są częstokroć przez listonoszów druki bezadresowe i ulotki, których treść stoi w jaskrawej sprzeczności z ideą danego czasopisma.

Wobec tego zarządza się, że przy doręczaniu czasopism wogóle — doręczane równocześnie druki bezadresowe i ulotki nie mogą być wkładane wewnątrz egzemplarzy czasopism.

№ PP 20 z dnia 29 grudnia 1934 r.

23.

Interpretacje art. 4 ustawy o poczcie.

Czasopismo może być doręczane i przesyłane w obrębie 15 km od miejsca wydania, oraz doręczane w jakiemkolwiek innem mieście.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 27 XII 1934 r № GMO 700 wyjaśnia się jak następuje:

Polski Związek Wydawców Dzienników i Czasopism zwrócił się do Ministerstwa z prośbą o zarządzenie, by urzędy pocztowe nie robiły trudności agenturom dzienników przy doręczaniu czasopism w obrębie miejscowości położonych poza miejscem wydania dzienników.

Urzędy pocztowo-telegraficzne bowiem uważają działalność miejscowych agentur za naruszającą art. 4 ustawy o poczcie i w konsekwencji żądają bądź zaprzestania działalności agencyj, bądź też uzyskania zezwolenia od właściwej Dyrekcji Okręgu P. i T.

Takiej interpretacji nie można uznać za właściwą, gdyż ustawa o poczcie wyjmuje z pod wyłączności pocztowej doręczanie czasopism w obrębie tej samej miejscowości. Wynika to wyraźnie z postanowień art. 4 ust. 2, który brzmi: „rozsyłka czasopism i wydawnictw w obrębie 15 klm. od miejsca wydania nie podlega zastrzeżeniu na rzecz Państwa“.

Z brzmienia tego ustępu wynika, że zdanie „w obrębie tej samej miejscowości“ oznacza doręczanie czasopism **w obrębie jakiejkolwiek miejscowości** (nie koniecznie w miejscu wydania), co potwierdza dalsze przeciwstawienie: „lub w obrębie 15 km. od miejsca wydania“. Zatem np. dziennik poznański może być rozsyłany i doręczany w obrębie 15 km. od m. Poznania oraz doręczany w jakiemkolwiek innem mieście na obszarze Polski bez pośrednictwa Poczty.

Urzędy pocztowe natomiast błędnie interpretują ten ustęp, sądząc, że wolność doręczania odnosi się wyłącznie do miejscowości wydania i 15-to kilometrowego ich okręgu.

Taką interpretację nasunął urzędom prawdopodobnie ustęp 3 powołanego artykułu, który mówi o zezwoleniach na przesyłanie czasopism poza obręb 15 km., a więc o pomijaniu Poczty przy przewozie z jednej miejscowości do drugiej. Według zatem postanowień ustawy o poczcie, przewóz czasopism ma się odbywać bądź drogą pocztową, bądz też inną, lecz pod warunkiem uzyskania specjalnego zezwolenia. W danym jednak wypadku fakt pomijania Poczty przy przewozie niema miejsca.

Istniejący zatem stan faktyczny (istnienie i działalność miejscowych agentur dzienników) należy uznać za legalny.

№ PP 30 z 17 stycznia 1935 r.

24.

Uprawnienie „Okręgów Urzędowych” do korzystania ze znaczków urzędowych.

Stosownie do zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów № PW 401/m. 7 z dnia 21.XII.1934 r. zawiadamia się, że istniejące na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego t. zw. „Okręgi Urzędowe“ są — jako urzędy państwowe — uprawnione do opłacania swej urzędowej korespondencji (listów i kartek) w sposób, przewidziany w rozporządzeniu z dnia 22 lipca 1933 r. o urzędowych przesyłkach listowych (Dz. Urz. M. P. i T. № 18 z 1933 r. poz. 74 i № 14 z 1934 roku, poz. 66).

W związku z powyższem zostanie w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Poczt i Telegrafów ogłoszone uzupełnienie Spisu władz i urzędów, uprawnionych do opłacania swej korespondencji znaczkami do urzędowych przesyłek listowych.

№ PP 400 z dnia 31 grudnia 1934 r.

25.

Korespondencja T-wa Wiedzy Wojskowej.

T-wo Wiedzy Wojskowej nie może korzystać z urzędowych znaczków.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 14.I. 1935 r. № PW. 401/e/1/35 wyjaśnia się, iż Towarzystwo Wiedzy Wojskowej nie ma charakteru urzędów,

formacyj i instytucyj wojskowych w rozumieniu art. 18 ust. 3 ustawy o poczcie i § 2 ust. 1. lit. a) rozporządzenia z dnia 22 lipca 1933 r. o urzędowych przesyłkach listowych (Dz. Urz. M. P. i T. № 18, poz. 74) a wobec tego wysyłane przez nie przesyłki listowe podlegają ogólnym postanowieniom ordynacji i taryfy pocztowej.

№ PP 400 z dnia 16 stycznia 1935 r.

26.

Uzupełnienie spisu władz i urzędów państwowych.

W ust. 7. pod tytułem „Ministerstwo Skarbu" spisu władz i urzędów zamieszczonego w pkt. 11. zarządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 24 września 1934 roku (Dz. Urz. M. P. i T. № 19 poz. 88) należy wpisać dodatkowo następujące urzędy państwowe:

Rejony kontrolne Kontroli Skarbowej,
Brygady i Oddziały Brygad Kontroli Skarbowej,
Centralna Szkoła Straży Granicznej w Rawie Ruskiej,
Zakład Tresury Psów Granicznych w Rawie Ruskiej,
Ekspozytura Inspektoratu Ceł w Gdańsku,
Egzekutywa Oddziału Informacyjnego Komendy Straży Granicznej w Warszawie,
Zakład Zaopatrzenia Intendenckiego Straży Granicznej w Warszawie,
Placówki I. i II. linji Straży Granicznej,
Posterunki Straży Granicznej.

Równocześnie w myśl zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów № PW 401/f/11/34 z dnia 7. I. 1935 r. — zawiadamia się, że Redakcja Dziennika Ustaw R. P. jest organem Ministerstwa Sprawiedliwości i jest ona organizacyjną komórką Ministerstwa Sprawiedliwości, narówni z wydziałami. Z tego powodu Redakcja Dziennnika Ustaw R. P. jest uprawnioną do opłacania swej urzędowej korespondencji w sposób, przewidziany dla urzędowych przesyłek listowych, mimo, że w spisie władz i urzędów nie jest ona wyraźnie wymienioną, jak zresztą nie są tam wymienione również i wydziały innych władz i urzędów.

W związku z powyższem należy w tut. zarządzeniu okólnem № 432/PP 40 z dnia 28. IX. 1934 r. podającem przykładowo instytucje, niemające uprawnienia do samodzielnego korzystania ze znaczków do opłaty urzędowych przesyłek listowych, skreślić wymienioną tam Redakcję i Administrację Dziennika Ustaw.

№ PP 40 z 11 stycznia 1935 r.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 11. I. 1935 roku № PW 401/1/2 należy w ust. 13 (p. t. „Ministerstwo Spraw Zagranicznych" spisu władz i urzędów, zamieszczonego w pkt. 11) zarządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 24 września 1934 roku (Dz. Urz. M. P. i T. № 19, poz. 88) wpisać dodatkowo:

„Delegacja Polska w Polsko-Łotewskiej Mieszanej Komisji Granicznej".

№ PP 400 z 14 stycznia 1935 r.

27.

Zarachowanie braków kasowych.

Braki kasowe z obrotów P.K.O. zarachowywać w myśl zarządzenia w Dz. Zarz. D. O. P. i T. № 13/1934 poz. 115.

W sprawie zarachowania stwierdzonych braków w nadmiarach kasowych, przeznaczonych dla urzędów zbiorczych, wyjaśnia się na podstawie reskryptu Ministerstwa Poczt i Telegrafów № AK 156 z 28.XII.1934 r., że jakkolwiek w § 37 p. 2, 4, 5 przepisów rachunkowo - kasowych dla urzędów pocztowych (X. R. 1) ustalony został odmienny sposób wyrównywania tych braków, to jednak o ile chodzi o nadmiary, pochodzące z obrotów P.K O. a odsyłane z przeznaczeniem dla urzędu zbiorczego, należy stosować się do czasu uzupełnienia tych przepisów do zarządzenia ogłoszonego w Dz. Zarz. D.O.P. i T. № 13/1934 poz. 115, a to w tym celu, aby uniknąć komplikacyj, jakie z tego tytułu powstają przy uzgadnianiu rachunków miesięcznych z obrotów P.K.O., w których urzędy pocztowe zaliczają odesłane nadmiary w pełnych wysokościach.

№ PK 11 z dnia 3 stycznia 1935 r.

28.

Przekazy rozrachunkowe.

Dokumenty z obrotu przekazów rozrachunkowych należy sporządzać i odsyłać do Izby Kontroli Rach. tylko raz za cały miesiąc.

Na podstawie reskryptu Ministerstwa Poczt i Telegrafów № PRP 14/321 z dnia

16 I 1935 r. w związku z ustalonemi terminami przesyłania Izbie Kontroli Rachunkowej Poczt i Telegrafów w Bydgoszczy dokumentów, dotyczących obrotu przekazów rozrachunkowych, (Dz. Urz. M. P. i T. № 19 poz. 90 z r. 1934) zarządza się co następuje:

1) Zamknięcie księgi wpłat rozrachunkowych należy sporządzać tylko za czas od dnia 1-go do końca miesiąca.
2) Księgę wpłat rozrachunkowych należy prowadzić za cały miesiąc i przesyłać Izbie Kontroli Rachunkowej tylko z końcem każdego miesiąca.
3) Listy przekazowe wraz z odcinkami przekazów rozrachunkowych przesyłać należy Izbie Kontroli Rachunkowej raz jeden w miesiącu t. j. do dnia 3-go miesiąca następnego.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje natychmiast.

№ PK 22 z dnia 17 stycznia 1935 r.

29.

Nieprawidłowości przy pobieraniu opłat za wpłaty na konta czekowe w P.K.O.

Przy pobieraniu opłat za wpłaty na konta czekowe w P.K.O. należy stosować się ściśle do zarządzenia ogłoszonego w Dz. Urz. M. P. i T. № 13/1934 poz. 64.

W Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Poczt i Telegrafów № 13 z dn. 19 czerwca 1934 r. poz. 64, ogłoszono zarządzenie o pobieraniu opłat przy wpłatach na konta czekowe w Pocztowej Kasie Oszczędności, przyczem w uwagach do poszczególnych pozycyj wykazu omówiono na przykładach sposoby pobierania tych opłat.

Ponadto, aby zapobiec możliwościom popełniania pomyłek, urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne otrzymały druki informacyjne, a między innemi ulotkę zatytułowaną „Nowe przepisy, obowiązujące przy wpłatach w obrocie czekowym P.K.O.“ (druk 16. 299), dokładnie informującą o sposobie pobierania opłat.

Mimo tak dokładnego zapoznania urzędów pocztowych z obowiązującemi przepisami odnośnie pobierania tych opłat i mimo natychmiastowego usterkowania każdej omyłki przez P. K. O. błędy tego rodzaju powtarzają się.

Omyłki polegają na:

a) niepobieraniu wogóle opłat od wpłat na konta czekowe, od których opłaty te winny być pobrane,

b) pobieraniu opłat w niewłaściwej wysokości,

c) pobieraniu opłat od wpłat, niepodlegających opłacie (pobierane są opłaty od wpłat na konta czekowe Ministerstwa Poczt i Telegrafów, na własne konta P.K.O. względnie od wpłat, uskuteczniamych blankietami nadawczemi zgóry opłaconemi,

d) mylnem podsumowaniu rubryki opłat na wykazie dziennym,

e) nienadsyłaniu dowodów wpłat, dotyczących powyżej pobranych opłat.

Podając powyższe do wiadomości, Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów wzywa urzędy i agencje pocztowo - telegraficzne do dokładnego zapoznania się z przepisami o pobieraniu opłat przy wpłatach na konta czekowe w P. K. O. Winnym popełnienia usterek wymierzy się w przyszłości stosowne kary pieniężne.

№ PK 30 z dnia 8 stycznia 1934 r.

30.

Zwrotne poświadczenie wypłaty przekazów czekowych P. K. O.

Wymienione poświadczenia winny być opłacone znaczkiem opłaty 25 gr.

Właściciele kont czekowych P.K.O. przy przesyłaniu gotówki zapomocą przekazów czekowych przy jednoczesnem żądaniu zwrotnego poświadczenia wypłaty zaopatrują zwrotne poświadczenie wypłaty znaczkiem pocztowym opłaty w wysokości 15 gr. t.j. tak jak za zwykłą kartkę pocztową, zamiast znaczkiem opłaty w wysokości 25 gr. ustalonej w poz. 177 taryfy. Zachodzi to widocznie z tej przyczyny, że na stronie adresowej zwrotnego poświadczenia wypłaty jest nadruk „karta pocztowa“.

Wobec powyższego na podstawie reskryptu Ministerstwa Poczt i Telegrafów № PW 761/106 z dn. 29.XII.34 r. — Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów zarządza, aby urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne w wypadku stwierdzenia niedostatecznej opłaty zwrotnych poświadczeń wypłaty przekazów czekowych P.K.O. obciążały je dopłatą w pojedyńczej wysokości, brakującej opłaty.

Równocześnie Ministerstwo Poczt i Telegrafów zwróciło się do Pocztowej Kasy Oszczędności, aby przy nowym nakładzie przekazów czekowych stronę adresową zwrotnego poświadczenia wypłaty drukowała według wzoru druku urzędowego nakładu.

№ PK 30 z dnia 31 grudnia 1934 r.

31.

Opłaty reklamacyjne od P.K.O.

Za żądanie zwrotu lub zmiany adresu zlecenia oraz za reklamacje w obrocie zleceniowym należy pobierać opłaty taryfowe.

Na podstawie reskryptu Ministerstwa Poczt i Telegrafów z 14. XII. 1934 r. № PW 761/96 zawiadamia się urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne, że umowa zawarta z PKO. w dniu 8. VIII. 1934 r. w sprawie wysokości opłat za świadczenia Poczty na rzecz P. K. O. nie przewiduje żadnych ulg w opłatach za żądania zwrotu lub zmiany zlecenia, wnoszone według postanowień, zawartych w §§ 202 do 207 oraz za reklamacje, wnoszone według postanowień § 369 ordynacji pocztowej.

Wobec tego za żądanie zwrotu lub zmiany adresu zlecenia oraz za reklamacje w obrocie zleceniowym, mają urzędy pocztowe pobierać normalne opłaty, przewidziane w taryfie pocztowej.

Zarządzenie z dnia 23. VIII. 1932 roku № PK 40 **w odniesieniu do opłat za żądanie zwrotu lub zmiany adresu zlecenia oraz w odniesieniu do opłat za reklamacje uchyla się.**

№ PK 40 z dnia 3 stycznia 1935 r.

32.

Listy wartościowe w obrocie z zagranicą.

Nawiązując do zarządzenia ogłoszonego w Dzienniku Zarządzeń Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów № 21 z dnia 30.XI.1934 r. p. Dz. 212 w sprawie oznaczenia listów wartościowych wysyłanych zagranicę Dyrekcja oznajmia na podstawie reskryptu Ministerstwa Poczt i Telegrafów № PZ 410 z dnia 24. XII. 1934 r. — że w wielu wypadkach niema na kopertach przy zaznaczeniu pobranej opłaty pocztowej określenia „Franco . . . . . zł . . . gr . “ lub „Taxe perçu . . . . “, lecz tylko polskie określenie „Opłata . . . . . zł . . . gr . “.

Listy wartościowe pośpieszne nie są często zaopatrywane przepisanemi nalepkami „Expres“, lecz tylko samemi napisami, co urzędy oddawcze mogą przeoczyć.

Dyrekcja wzywa urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne do oznaczania listów wartościowych wysyłanych zagranicę w sposób wyżej podany. Ponadto winien personel urzędu dokładnie zaznajomić się z przepisami: „Porozumienie o listach i pudełkach z podaną wartością“ zawartych w tomie II. P. I — Konwencja i Porozumienia Światowego Związku Pocztowego.

№ PK 51 z dnia 29 grudnia 1934 r.

CZY POTRAFISZ ZROBIĆ SKUTECZNY UŻYTEK Z BRONI SŁUŻBOWEJ?

TELEGRAF i TELEFON.

33.

Przeprowadzanie rozmów miejscowych na terenie Górnośląskiej Automatycznej Sieci Okręgowej.

Za rozmowy miejscowe przeprowadzone z rozmównic publicznych ze stacjami abonentowemi załączonemi do tej samej centrali co i mównica należy pobierać opłaty w myśl poz. 12 taryfy telefonicznej.

Stwierdzono, że niektóre Urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne tutejszego Okręgu załączone do Górnośląskiej Automatycznej Sieci Okręgowej postępują niejednolicie przy pobieraniu opłat za rozmowy miejscowe przeprowadzone z rozmównicy publicznej ze stacjami abonentowemi załączonemi do tej samej centrali co i rozmównice.

W związku z powyższem poleca się Urzędom (agencjom) pobierać opłaty za rozmowy miejscowe przeprowadzone z rozmównicy publicznej ze stacjami abonentowemi załączonemi do tej samej centrali co i rozmównica ściśle według poz. 12 taryfy telefonicznej (Dz. Taryf № 11 z 1934 r.) zaś za rozmowy okręgowe przeprowadzane na terenie Górnośląskiej Automatycznej Sieci Okręgowej z rozmównic publicznych należy pobierać opłaty według poz. 14 taryfy telefonicznej.

Przykład: rozmowa miejscowa Bytków—Siemianowice opłata 15 gr., rozmowa okręgowa Katowice—Chorzów 20 gr.

№ TE 209 z dnia 27 grudnia 1934 r.

34.

Ustalanie stref telefonicznych.

Naczelnicy urzędów powinni wyszkolić personel w obliczaniu należności za rozmowy międzymiastowe.

Stwierdzono, że niektóre urzędy, a szczególnie agencje, popełniają często błędy przy obliczaniu stref telefonicznych. Zachodzi przeto przypuszczenie, że zasady obliczania stref telefonicznych, podane na stronie 8 spisu urzędów i agencyj pocztowo - telegraficznych, są niewystarczające. Wobec tego podaje się poniżej obszerniejsze pouczenia o obliczaniu stref telefonicznych, zaś urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne powinny przy pomocy spisu urzędów i agencyj pocztowo - telegraficznych oraz taryfy telefonicznej przećwiczyć naprowadzone przykłady, by zrozumieć sposób ustalania stref telefonicznych.

W kolumnie 8 spisu urzędów i agencyj pocztowo-telegraficznych podane są przy poszczególnych urzędach numery sytuacyjne pól dla telefonu, a numery te składają się z dwu grup cyfr, odłączonych od siebie rozdzielnikiem.

Chcąc ustalić strefę telefoniczną, stwierdzamy najpierw numery pól sytuacyjnych urzędu zamawiającego rozmowę, oraz urzędu wzywanego, a następnie odejmujemy od większej grupy pierwszej mniejszą grupę pierwszą, a od większej grupy drugiej mniejszą grupę drugą. Np. urząd pocztowo-telegraficzny Lipiny śląskie ma stwierdzić strefę telefoniczną dla rozmowy mającej się przeprowadzić z rozmównicą telefoniczną agencji p. t. Lyski. Numer sytuacyjny urzędu pocztowo-telegraficznego Lipiny śl. brzmi: 69 — 21, zaś agencji p. t. Lyski: 71 — 18. Od większej grupy pierwszej, t. j. od 71 odejmuje się mniejszą grupę pierwszą, t. j. 69, poczem pozostaje reszta 2. Od większej grupy drugiej, t. j. od 21 odejmujemy mniejszą grupę drugą, co daje resztę 3.

Resztę 2, pozostałą po odjęciu obydwu pierwszych grup, wyszukujemy w pierwszej kolumnie tablic rozmieszczonych na stronach 11 do 14 spisu urzędów i agencyj pocztowo-telegraficznych. Pierwsza kolumna rozpoczyna się od 0 i biegnie kolejno wzwyż, a w niej to znajdujemy szukaną resztę 2 przy trzeciej pozycji. W linji poziomej do 2 (wiersz w prawo od 2) szukamy cyfrę 3, t. j. różnicę pozostałą po odjęciu obydwu drugich grup. Znajdujemy ją w kolumnie trzeciej pomiędzy cyframi 2 do 4. Kolumna trzecia określa w swym nagłówku II strefę telefoniczną — odległość do 50 km. Według poz. 15 taryfy telefonicznej, ogłoszonej w Dz. Taryf № 11 z 1934 r., przypada za zwykłą trzyminutową rozmowę w II strefie telefonicznej (od 25—50 km.) należność 1 zł.

Przy dokładnej znajomości sposobu ustalania stref telefonicznych, ustalenie strefy wymaga krótszego czasu, aniżeliby się to wydawać mogło z przedstawionego wyżej przykładu. Dla przećwiczenia i wprawy podaje się w skróceniu kilka jeszcze przykładów:

a) Urząd p. t. Lipiny śląskie numer sytuacyjny 69 — 21, Urząd p.t. Jędrzejów numer sytuacyjny 65 — 31.

Od 69 odjąć 65, pozostaje 4. Od 31 odjąć 21, pozostaje 10. W pierwszej kolumnie tablic odszukać 4, poziomo od 4 odszukać 10, które znajdujemy pod IV strefą (10—19), określającą odległość od 100 do 200 km. Opłata według taryfy 3 zł.

b) Urząd p.t. Lipiny śląskie numer sytuacyjny 69—21, Urząd p. t. Dzisna — numer sytuacyjny 09—81.

Od 69 odjąć 09, pozostaje 60. Od 81 odjąć 21, pozostaje 60. W pierwszej kolumnie odszukać 60 (str. 13), poziomo od 60 odszukać drugie 60, które znajdujemy w strefie XI (53 — 67), określającej odległość od 800 do 900 km. Opłata według taryfy 6.50 zł.

c) Urząd p. t. Lipiny śląskie numer sytuacyjny 69—21, Agencja p.t. Lipno k. Kościana — numer sytuacyjny 51—06.

Od 69 odjąć 51, pozostaje 18. Od 21 odjąć 06, pozostaje 15. W pierwszej kolumnie odszukać 18, poziomo do 18 odszukać 15, które znajdujemy w strefie V (9—24), określającej odległość od 200 do 300 km. Opłata według taryfy 3.50 zł.

d) Urząd p.t. Lipiny śląskie numer sytuacyjny 69—21, Agencja p.t. Majdan k. Kolbuszowy — numer sytuacyjny 69—41.

Od 69 odjąć 69, pozostaje 0. Od 41 odjąć 21, pozostaje 20. W pierwszej kolumnie odszukać 0 (poz. pierwsza), poziomo do 0 odszukać 20, które znajdujemy w strefie IV

(11 — 20), określającej odległość od 100 do 200 km. Opłata według taryfy 3.50 zł.

e) Urząd p.t. Lipiny śląskie numer sytuacyjny 69—21, Urząd p.t. Morzeszczyn—numer sytuacyjny 30—21.

Od 69 odjąć 30, pozostaje 39. Od 21 odjąć 21, pozostaje 0. W pierwszej kolumnie odszukać 39 (strona 12), poziomo do 39 odszukać 0, które odnajdujemy w strefie VI określającej odległość od 300 do 400 km. Opłata według taryfy 4 zł.

Jak z powyższego wynika, ustalanie stref telefonicznych nie przedstawia żadnej trudności, to też urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne zapoznawszy się na podstawie naprowadzonych przykładów z łatwym i prostym sposobem ustalania stref, nie powinny więcej popełniać usterek w tym przedmiocie. Zauważa się, że podane opłaty taryfowe nie mogą być uważane za stałe, gdyż wraz ze zmianą taryfy telefonicznej mogą i one ulec zmianie. Niezmienny jest sposób ustalania stref telefonicznych, to też ustaliwszy właściwą strefę, nie trudno będzie dla urzędu czy agencji określić odpowiednią stawkę opłat taryfowych.

Fakt, niejednokrotnie stwierdzony, braku umiejętności ustalania stref telefonicznych i opłat za rozmowy międzymiastowe przez personel ruchu świadczy o niedostatecznem wyszkoleniu tegoż w tym zakresie.

Zechcą Panowie Naczelnicy urzędów pocztowo-telegraficznych dopilnować, by ta dziedzina szkolenia nie była zaniedbana i stanowczo zapobiec powtarzaniu się w przyszłości usterek w obliczaniu należności za rozmowy międzymiastowe.

№ TE 512 z dnia 27 grudnia 1934 r.

35.

Ruch telefoniczny z Austrją.

W ruchu telefonicznym między Polską i Austrją ustala się jednolitą taksę końcową austrjacką.

W związku z zarządzeniem Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 20.XII.1934 r. № TE 2321 powiadamia się, że w ruchu telefonicznym między Polską i Austrją, ustala się z dn. 1 stycznia 1935 roku jednolitą taksę końcową austrjacką dla wszystkich urzędów w Austrji w wysokości 1 fr. 50 cent.

Dotychczasowy podział na strefy według poszczególnych krajów związkowych Austrji odpada.

Polska taksa końcowa i czechosłowacka taksa tranzytowa pozostają nadal bez zmian.

Wobec powyższego poleca się zarządzenie Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 11 lutego 1932 r. № TE 3410 (Dziennik Urz. Min. P. i T. № 4/1932 poz. 48) odpowiednio sprostować.

36.

Ruch telefoniczny z Łotwą.

W ruchu telefonicznym między Polską i Łotwą ustala się nowe taksy końcowe łotewskie dla strefy pierwszej i drugiej.

W związku z zarządzeniem Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 22. XII. 1934 r. № TE 2336 powiadamia się, że z dniem 1-go stycznia 1935 r. w ruchu telefonicznym między Polską i Łotwą taksa końcowa łotewska dla pierwszej strefy wynosi 120 cent., dla drugiej strefy 180 cent.

W wykazie central telefonicznych w Łotwie przy wszystkich centralach strefę trzecią zmienia się na pierwszą, zaś strefę pierwszą zmienia się na trzecią. Strefa druga pozostaje bez zmiany.

Wobec powyższego poleca się zarządzenie Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 31 października 1930 r. № 5845/8 (Dziennik Urz. Min. P. i T. № 22/1930 poz. 123) odpowiednio sprostować, oraz w części „K" w ustępie czwartym skreślić drugie zdanie „Należy zwrócić uwagę . . . . . od granicy do 1 i 2 strefy".

№ TE 205 z dnia 4 stycznia 1935 r.

37.

Ruch telefoniczny z Bułgarją.

Dopuszczono w ruchu telefonicznym między Polską i Bułgarją wszystkie rodzaje rozmów z wyjątkiem rozmów błyskawicznych i rozmów z wezwaniem do rozmównicy poza miejscowym okręgiem doręczeń.

W związku z zarządzeniem Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 27. XII. 1934 roku № TE 2323 powiadamia się, że w ruchu telefonicznym między Polską i Bułgarją dopuszcza się wszystkie rodzaje rozmów z wyjątkiem:

a) rozmów błyskawicznych,

b) rozmów z wezwaniem do rozmównicy poza miejscowym okręgiem doręczeń.

Za rozmowy giełdowe nie pobiera się dodatkowej opłaty. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wobec powyższego poleca się zarządzenie z dnia 14 lipca 1933 r. № TE 2323 (Dz. U. M. P. i T. № 17 poz. 71) stosownie uzupełnić.

№ TE 205 z dnia 7 stycznia 1935 r.

CZYTAJCIE CZASOPISMA FACHOWE JAK „PRZEGLĄD TELETECHNICZNY“, „PRZEGLĄD POCZTOWY“ i t. d.

ADMINISTRACJA.

38.

Zaliczki na uposażenie.

Zaliczki na uposażenie można otrzymywać ściśle w granicach zarządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 20 I 1934 r. w sprawie zaliczek na uposażenie (Dz. Urz. Min. P. i T. № 2 z 1934 r. poz. 12).

Zdarzają się wypadki, że pracownicy przedstawiają tu bez należytego uzasadnienia prośby o zaliczki zwrotne na uposażenie służbowe. Do przedmiotowych próśb nie dołączają również odpowiednich dowodów.

W związku z tem Dyrekcja Okręgu zauważa, że pracownik ubiegający się o zaliczkę powinien szczegółowo uzasadnić jej potrzebę i wysokość przy dołączeniu dowodów, których nie wymaga się przy jednomiesięcznych zaliczkach na cele konsumpcyjne. Należy również zaznaczyć, że wysokość zaliczki jest uzależniona od udowodnienia przez proszącego potrzeby uzyskania zaliczki w takiej właśnie wysokości.

Dyrekcja nie będzie również udzielać nowych zaliczek przed całkowitą spłatą uprzednio pobranych zaliczek, chyba, że zaistnieją szczególnie ważne okoliczności, przemawiające za udzieleniem zaliczki.

Podając powyższe do wiadomości, zwraca się uwagę na konieczność zastosowania się w przyszłości do powołanego na wstępie zarządzenia.

№ AP 51 z dnia 16 styczniu 1935 r.

39.

Godziny urzędowe zewnętrznej służby pocztowej w dni jarmarczne, targowe, odpustów i zjazdów.

W dniach takich godziny urzędowe dla klienteli winny trwać przez cały czas przerwy obiadowej, względnie przerwa winna być uzależniona od warunków lokalnych i osobistych pracownika.

Celem udogodnienia klienteli korzystania z usług poczty poleciło Ministerstwo Poczt i Telegrafów zarządzeniem z dnia 2.I. b. r. Nr. GM. Org. 1183 przedłużyć godziny urzędowe dla służby zewnętrznej względnie utrzymać ciągłość służby p. t. w dni targowe, jarmarczne, odpustów i zjazdów lokalnych.

W związku z tem zarządza się, by w instytucjach pocztowo-telegr. na terenie miejscowości, w których odbywają się targi, jarmarki, odpusty względnie zjazdy i gdzie zachodzi prawdopodobieństwo, że publiczność będzie chciała korzystać z usług poczty, instytucje pocztowo-telegr. były czynne w dni powszednie wedle następujących zasad:

1) urzędy pocztowo-telegr. zatrudniające dwóch lub więcej pracowników w służbie urzędniczej przez cały czas trwania normalnej przerwy obiadowej,

2) urzędy o jednym pracowniku w służbie urzędniczej i agencje aż do ukończenia rozjazdu ludności, przybyłej do danej miejscowości na targ, odpust i t. p., a zatem przypuszczalnie zależnie od stosunków miejscowych do godziny 14-ej lub przynajmniej 13-ej, poczem po przerwie obiadowej urząd lub agencja ma być czynną normalnie dla potrzeb ludności miejscowej. O ileby w urzędach jednoosobowych i agencjach służba musiała być przedłużoną do godziny 15-ej lub dłużej, w takim razie naczelnik urzędu względnie kierownik agencji może rozpoczęcie służby popołudniowej przesunąć o czas potrzebny na spożycie posiłku, najwyżej jednak o jedną godzinę.

Powyższych zasad winni p. p. Naczelnicy urzędów i Kierownicy agencyj ściśle przestrzegać i służbę odpowiednio uregulować. Odnośnie przedłużenia względnie zmiany godzin urzędowych w dni targowe i jarmarczne powtarzające się w krótkich odstępach czasu (np. co tydzień) należy wywiesić w poczekalniach urzędów, (agencyj), w miejscach dobrze widocznych, stałe ogłoszenia stosownej treści, zaś odnośnie innych wypadków każdorazowo przynajmniej na 3 dni przed terminem jarmarku, odpustu czy zjazdu.

Niezależnie od tego należy przedłużenie godzin urzędowych w tego rodzaju przypadkach zgłosić właściwemu urzędowi gminnemu z prośbą o powiadomienie zainteresowanych mieszkańców.

Przedłużenie godzin urzędowych wedle punktów 1 i 2 dotyczy wszystkich działów służby pocztowej, telegraficznej i telefonicznej. Wobec tego urzędy i agencje ze służbą telegraficzno-telefoniczną wedle kategorji „L" winny powiadomić szczegółowo o rozszerzeniu godzin urzędowych swój urząd węzłowy.

Za ścisłe przestrzeganie podanych wyżej zasad i za prawidłowe funkcjonowanie obsługi klienteli czyni się p. p. Naczelników urzędów i Kierowników agencyj odpowiedzialnymi.

Organa inspekcyjne Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów będą przy sposobności pobytu w podległych instytucjach badać, czy zarządzenie niniejsze jest ściśle przestrzegane.

Wkońcu zaznacza się, że za przyjęcie przesyłki i gotówki w czasie między godzinami 12-tą a 15-tą w dni jarmarków, targów, odpustów i zjazdów nie należy pobierać opłaty za nadanie poza godzinami urzędowemi oraz zauważa się, że zarządzenie to nie dotyczy odpustów, zjazdów i t. p. przypadających na niedziele lub ustawowe dni świąteczne.

№ AO. 300 z dnia 9 stycznia 1935 r.

40.

Doniesienia o grabieżach i napadach.

Urzędy i agencje mają o takich wypadkach donosić natychmiast Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów drogą telegraficzną.

W ślad za tutejszem zarządzeniem z dn. 22.XII. ub. r. № AO 108 w sprawie utworzenia referatu bezpieczeństwa (Dz. Zarz. Dyr. Okręgu P. i T. № 1 z b.r. poz. 14) poleca się by urzędy i agencje w razie wypadków grabieży, włamań i napadów na urzędy, agencje ambulansy, konwojentów lub doręczycieli pieniężnych, donosiły o tem natychmiast Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów telefonicznie, oraz drogą telegraficzną. Agencje bez telegrafu i telefonu są obowiązane wysłać bezzwłocznie z telegramem swego posłańca do najbliższej instytucji pocztowo - telegraficznej, a niezależnie od tego winne postarać się o to, by najbliższa instytucja pocztowo-telegraficzna posiadająca służbę telefoniczną zgłosiła w drodze telefonicznej natychmiast wypadek Dyrekcji. Urzędy i agencje pocztowo - telegraficzne mają w tym wypadku iść jak najdalej na ręce agencji, żądającej doniesienia Dyrekcji o wypadku.

№ AO 108 z dnia 11 stycznia 1935 r.

41.

Rachunek przychodu i rozchodu.

Wpływy z opłat abonamentowych wykazują w rachunku przychodu i rozchodu wszystkie instytucje pocztowo-telegraficzne inkasujące rachunki telefoniczne. Urzędy i agencje mają ponadto podawać dochody z tytułu wypłaty rent ubezpieczeniowych.

W tut. zarządzeniu z dnia 23. V. ub. r. № AO 104 w sprawie rachunku przychodu i rozchodu (Dz. Zarz. D. O. P. i T. № 9 poz. 83) w objaśnieniach do strony 1-szej wzoru № 1. w części „A. Przychód" należy poczynić następujące zmiany i uzupełnienia:

1) po nawiasie ostatniego słowa ustępu 2-go „zapłacenia" zmienić kropkę na przecinek i dopisać „po odliczeniu kwot przypadających do zapłaty tytułem abonamentu (na terenie sieci automatycznej z urządzeniem licznikowem także opłat za rozmowy nadkontygentowe), jakie mają być zainkasowane od abonentów przez **inny** urząd (agencję), w którego(ej) okręgu pocztowym abonenci mieszkają",
2) po ustępie ostatnim części „A. Przychód" t.j. po ustępie objaśniającym poz. 5 wstawić dalsze ustępy:

„Urzędy i agencje inkasujące należności telefoniczne od abonentów **zamieszkałych** w ich okręgu lecz załączonych do centrali telefonicznych **innych** urzędów (agencyj) w tej pozycji w osobnym wierszu zatytułowanym" należności telefoniczne abonamentowe na rzecz innych urzędów (agencyj) pocztowo-telegraficznych" wykażą kwoty, które mają zainkasować od abonentów tytułem **opłat abonamentowych** (a na terenie sieci automatycznej z urządzeniem licznikowem także opłaty za rozmowy nadkontygentowe).

W dalszych dwóch, odrębnych wierszach poz 5 „Przychodu" należy wyszczególnić wpływy przypadające za wypłatę rent ubezpieczalni społecznych (20 gr. od każdej wypłaconej renty) i prowizję ze sprzedaży „znaczków ubezpieczeniowych (0.8%)".

Równocześnie przypomina się tut. zarządzenie z dnia 22.VI. ub. r. № AO 104 w sprawie skrupulatnego sporządzania rachunku przychodu i rozchodu (Dz. Zarz. D. O. P. i T. № 12 poz. 110) oraz zaznacza się, że opłat manipulacyjnych na rzecz P. K. O. tudzież wpływów ze sprzedaży znaczków stemplowych wykazywać nie należy, jak to niektóre urzędy wzgl. agencje mylnie czyniły — natomiast sumy tytułem 20% od opłat abonamentowych radjofonicznych przypadających na rzecz poczty, a przekazywanych obecnie na konto Ministerstwa Poczt i Telegrafów w P. K. O. należy nadal podawać w poz. 4b przychodów.

№ AO 104 z dnia 7 stycznia 1935 r.

OBWIESZCZENIA.

42.

Poszukiwanie dłużników.

Poleca się Urzędowi (Agencji) pocztowo-telegraficznemu zbadać przy pomocy doręczycieli i Miejscowego Biura Ewidencji Ruchu Ludności czy nie zamieszkują w tamtejszym okręgu doręczeń: Teodor Biskupski, urodzony w roku 1891 właściciel firmy krawieckiej „Wilnianka“, który wyjechał z Wilna nie regulując należności telefonicznych, Frankowiak Roman były abonent radjofoniczny № 18642 urząd telefoniczno-telegraficzny Wilno, Abram Neufeld urodzony w roku 1896 syn Larusa i Kejli b. właściciel firmy „Impex“ w Wilnie wyjechał w niewiadomym kierunku nie uregulowawszy należności telefonicznych, Bronisław Goldblum. nie uregulowawszy należności telefonicznych wyjechał ze Lwowa.

Tadeusz Grzywiński, syn Ignacego i Florentyny, urodz. 1. VIII. 1883 roku, wyjechał z Warszawy nie uregulowawszy należności telefonicznych. Kling Zofja, b. radjoabonentka urzędu telegraficzno-telefonicznego Wilno № 14620, córka Mikołaja i Otylji, zamieszkała ostatnio w Wilnie, ulica Wiłkomierska № 11, Jadwiga Łukaszewska b. radjoabonentka № 2316 Urzędu telefoniczno-telegraficznego Gdynia, Kazimiera Wolska prof. języka angielskiego b. abonentka telefonu № 2694 urzędu telefoniczno-telegraficznego w Gdyni, Feliks Zabielski i Wacław Kalbiński b. abonenci telef. urzędu telefoniczno-telegraficznego w Warszawie, Walentyna Trocka z Podkamienia k. Roch, Włodzimierz Jednorog ze Lwowa, Leon Kossowski oraz Jan Frendheim z Poznania, Frydman Noe b. abonent telefonu № 1349 Urzędu telefoniczno-telegraficznego w Bydgoszczy, Wiktor Roesler b. właściciel biura elektrotechnicznego i techniczno-handlowego w Lublinie przy ul. Kościuszki 7, dłużny Zarządowi Pocztowemu sumę 1,170 zł. 05 gr. z tytułu odsetek od sprzedanego radjosprzętu, Stanisław Koziełł Poklewski b. abonent telefoniczny Urzędu Telekomunikacyjnego w Warszawie, Stanisław Jaworski syn Konstantego i Zofji, urodzony w 1890 roku zamieszkały w Wilnie, Spira Jakób b. abonent telef. № 41564 Urzędu telefoniczno-telegraficznego w Katowicach dłużny kwotę 50 zł. 50 gr., Wacław Kaźmierczak b. abonent telefonu № 1100 urzędu telef.-telegr. w Bydgoszczy, Augustyn Mayer b. abonent telefonu № 268 urzędu telef. telegr. w Bydgoszczy.

Wymienieni nie uregulowawszy należności telefonicznych wyjechali z dotychczasowego miejsca pobytu w niewiadomym kierunku bez policyjnego odmeldowania. W wypadku znalezienia miejsca zamieszkania jednego z wymienionych dłużników, należy bezpośrednio donieść o tem właściwej Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów.

Ponadto należy zbadać, czy nie zamieszkują w tamtejszym okręgu doręczeń:

Budzynowski Józef, Ciesielski Mieczysław, Finkler Józef, Garfein Garska P., Gutwirth Pinkas, Górkiewicz Mieczysław, Grób Poni, Grzybówna Zofja, Hammer Karolina, Haselnus Ignacy, Holländer Juda, Holender Paweł, Jabłoński Jarosław, Jagodziński Zenon, Kaufman Liza, Koczur Edward Korpan Marjan, Kowalczuk Bazylji, Krzywicka Paulina, Kube Jan, Kwaśnicki Józef, Kwiatkowski Bolesław, Lieberman Edward, Maksymowicz Aleks., Meisels Henryk, Patrynowa Eugenja, Postołówna Bronisława, Sieberth Janusz, Sieprawski Władysław, Ungar Stanisław, Weitman Zygmunt, Wiśniewski Witold, Wohlman Eljasz, Zeidler Jerzy.

W wypadku znalezienia jednego z wymienionych dłużników (b. radjoabonentów), należy bezpośrednio zawiadomić o tem Dyrek-

cję Okręgu Poczt i Telegrafów we Lwowie z powołaniem się na № TE 4103 27/Mt/34 z dnia 20.XII.1934 r.

№ TE 322 z dnia 15 stycznia 1935 r.

Stefanja Pikorowa była kierowniczka urzędu poczt. Horożanka, oraz Józef Filczak były pocztyljon, który wyjechał z Zawiercia w niewiadomym kierunku, dłużni są Przedsiębiorstwu Państwowemu „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" pewną kwotę.

W związku z tem Dyrekcja zarządza, by urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne zbadały, czy nazwani zamieszkują w ich okręgu i czy posiadają jaki majątek względnie dochody, na których możnaby przeprowadzić egzekucję.

O wyniku poszukiwań należy powiadomić tut. Dyrekcję.

№ PK 67 z dnia 15 stycznia 1935 r.

Adres Administracji: DYREKCJA OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW
(Oddział Organizacyjny)
KATOWICE, ul. Słowackiego 11, I. p. pokój Nr. 6.

PRENUMERATA NA ROK 1934 WYNOSI:

roczna 4 zł. 80 gr.	półroczna 2 zł. 40 gr.	kwartalna 1 zł. 20 gr.

Ceny ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. szpalty redakcyjnej 15 gr., tabelaryczne 30 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. № 300 516.

Sosnowieckie Zakłady Graficzne, Sp. z ogr. odp. w Sosnowcu. **Cena 25 gr.**